

Publicerad 2011-03-06 20:53 av Lena Själsöga Keijser

silverne katt

månvinden rullar sig samman

i natt spinner silverne katt

nystan av noter

seglande flaggskepp i moll i dur

mol allena och i du dualitet

spinn slända

vakra fyrspann

rör vid himlasträngar

fjäder

regnbågsfjäder i mitt bröst

en gång gav du mig denna gåva

andekrigare av regnbågsfolken

bevarat denna har jag länge

genom hav genom vindar

genom eld genom marker

genom planetarvandringar

mina ögon slöts i havsgrottas inre

hon förtalte mig kvinnostigen

vakande sov jag i tusende ringar

spreds från mitten

nuddade stränder

ekolodande vinden fladdrande vingar

allt synes upp och ned

ser genom mörkret

ekot

svarar

flaggskepp kastas av stormar höga

eldkvastar sopar skroven rena kastar överbord barlasten den tunga

segla dunhänder lätta

rikta din blick in i fyrfatens sånger

tärnor svävande

dansar i ring

lyfter

sidendimmans skirslöjor

kupandehänder vita

dunlanternor

följer havens strängars

tonande

når hamn då stormklockan tystnat

landgången vikes ut

hissas ned

de hälsar varandra

regnbågsmantel sveper vingar om

röda vågor sköljer mina ögon in i grottans väggar

vi stiger ur reliefer

sitter vid elden av allt

den röda modern talar ur svarta kolets visshet

blå drömmar skrider in i hennes vita bröst

ur därur flyger fyrspann

åter in

i hennes hand

snurra

snurra

ringar ifrån mitt bröst

når stranden

jag andas in mig i mitt inre i vetskap av är

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lena Själsöga Keijser med Poeter.se id #21311 innehar upphovsrätten